

som iaar, ere af den Bessaffenhed, at man vanskeligt kan have noget tydeligt Begreb derom, naar man ikke er inde i de locale Forhold. Grunden til, at Lagthinget er indført, er jo den, at man ikke har troet længere at kunne lade sig nøie med Erklæringer fra Embedsmændene paa Færøerne i Forbindelse med, hvad Rigsdagsmændene for Færøerne anførte; men, er dette saa, da forekommer det mig, at dette gjælder i ligesaa høi Grad med Hensyn til, hvad der stiftes gennemført under Finantstloven, som hvad der vedtages under andre specielle Love. Ministeriet havde saa meget mere Grund til at indhente Lagthingets Betænkninger over de Foranstaltninger, som iaar ere paa Bane, som Lagthingslovens § 10, efter at have opregnet, hvilke Sager Lagthinget skal afgive Betænkning over, udtrykkelig siger: „Endelig vil dets Betænkning ogsaa være at indhente over andre Gjenstande, der kunne anses for at være af indgribende Vigtighed for Landets Velstand, eller ved hvis Bedømmelse den Indsigt og Erfaring, der forudsættes hos det, iøvrigt anses af Vigtighed.

Det første Forslag, jeg har tilladt mig at stille, gaaer ud paa, at de 200 Rbd. for solgt Leiebodsmør udgaae. Leiebodsmør er det Smør, der indleveres som Afgift af Jordegodsset paa Færøerne; Grunden til, at det kaldes saa, er den, at det indleveres i den under Landfogdens Bestyrelse staaende Leiebod eller Landstyksbod. Dette Smør blev tidligere uddeelt mellem Indbyggerne i Thorshavn, fordi disse ikke ere i Besiddelse af Jordegods, og saaledes vanskeligt kunne faae det Smør, de behøve; men for et Par Aar siden indskillede Amtmanden, at dette Smør skulde sælges ved offentlig Auction, dog under den Betingelse, at det skulde staae Embedsmændene frit for, først at udtage, hvad de behøvede; dette Sidste gif man imidlertid ikke ind paa, og der var saa megen mindre Grund til at gaae ind derpaa, som Embedsmændene ere tillagte Gaard, netop fordi de paa den Maade kunne forsyne sig med det Smør, de behøve i deres Huusholdning, og saaledes ikke forsaavidt skulle komme i Afhængighedsforhold til Indbyggerne. Grunden til, at jeg har stillet mit Forslag, er den, at Leiebodsmørret i September Maaned, da jeg

stik Efterretninger fra Færøerne, endnu ikke var solgt ved Auction, naturligviis af den simple Grund, at det, saavidt jeg veed, var spist, af hvem, veed jeg kun af Nygtet. Det forekommer mig, at der er saa meget mindre Grund til at opføre denne Indtægt, som man af Statsrevisionens Bemærkninger, som ere omdeelte til os, seer, at denne Indtægt for 1851 endnu ikke er indbetalt. Vel kunde der mulig være Grund til at træffe alvorlige Foranstaltninger for at forebygge, at Smørret ikke gaaer den samme Wei, som det hidtil er gåaet; men hvis det ikke er muligt at faae det ind, som det lader til, saa forekommer det mig urimeligt, at blive ved at opføre denne Indtægt.

Det andet Forslag, jeg har tilladt mig at stille, gaaer ud paa, at de 500 Rbd., til Ombygning af Handelsforvalterens Bolig udgaaer; Grunden til, at denne Sum skulde bevilges, indeholdes i 3 Erklæringer fra Færøernes Amtmand, Læge og Handelsforvalter, og jeg vil derfor haabe, at den ærede Formand vil tillade, at jeg noget nærmere yttre mig om disse Erklæringer, for paa den Maade at begrunde mit Forslag. Amtmanden siger nemlig i sin Erklæring, at Handelsforvalterens Beboelsesleilighed bestaaer af 3 „saakaldte“ Bærelser, hvilkens Betegnelse han anseer sig berettiget til at bruge, fordi man, efter hvad der i cultiverede Lande kaldes Bærelser, ikke vilde kalde dem saaledes. Iffebestomindre siger han, at eet af Bærelserne er $6\frac{1}{2}$ i Alen Kvadrat, og det ene af de 2 andre 5—6 Alen i Kvadrat og det andet 4 Alen; man kan da vistnok ikke have Noget at indvende mod Bærelsernes Størrelse. Naar nu hertil kommer, at det største Bærelse, efter hvad der er mig personlig bekendt, er et meget godt tapetseret Bærelse, forsynet med Bindovn og dobbelte Binduer, og de to andre ere hyggelige, om end smaa, da troer jeg rigtignok, at man medrette i ethvert cultiveret Land kan kalde dem „virkelige“ Bærelser. Men Amtmanden søger ved alle mulige Midler at nedsætte disse Bærelser i Folks Omvælt, hvilket stærkt minder om den Fremstilling, den ærede Rigsdagsmænd for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Rosenørn) som Indenrigsminister gav af Amtmandens Beboelsesleilighed, da der her i Thinget var Spørgsmaal om at